Ik meld mij af, ik meld mij aan

Huff-Ik meld mij af, ik meld mij aan_160x220_HR.indd 1 29-12-2022 15:02

Werk van Philip Huff

Dagen van gras. Roman, 2009 (De Bezige Bij)
Niemand in de stad. Roman, 2012 (De Bezige Bij)
Goed om hier te zijn. Verhalen, 2013 (De Bezige Bij)
Boek van de doden. Roman, 2014 (De Bezige Bij)
Het verdriet van anderen. Essays, 2015 (De Bezige Bij)
Wat je van bloed weet. Roman, 2022 (Prometheus)

Huff-Ik meld mij af, ik meld mij aan_160x220_HR.indd 2 29-12-2022 15:02

PHILIP HUFF

IK MELD MIJ AF
IK MELD MIJ AAN

GEDICHTEN

2023 Prometheus Amsterdam

Huff-Ik meld mij af, ik meld mij aan_160x220_HR.indd 3 29-12-2022 15:02

© 2023 Philip Huff
Omslagbeeld Claire Witteveen, *Solo*
Omslagontwerp Jan van Zomeren
Foto auteur Daniël Cohen
Zetwerk Mat-Zet bv, Huizen
www.uitgeverijprometheus.nl
www.philiphuff.net
ISBN 978 90 446 5303 8

Considering
the skip between wildness
and affection
where everything is.

Jack Gilbert, ‘Bartleby at the Wall’

Huff-Ik meld mij af, ik meld mij aan_160x220_HR.indd 5 29-12-2022 15:02

HANDEN

I

Ik hou mijn vaders hand vast terwijl de woorden
verdrinken in zijn hoofd.

In de zomertuin huppen twee ringmussen voorbij.
Wat zien zij? Wie onthoudt wat zij zien?

De geagiteerde vormen van het ruisend groen.
Een koraal van wolken

in een verzurende zee van lucht.
Het veldwerk in al zijn verschijningen.

Soms denk ik dat wat gebeurt op ons teert.
Niets is zonder ons.

De wereld heeft klerken nodig,
anders is alles voor niemand gebeurd.

Ik meld mij af, ik meld mij aan.

II

Jaren voor mijn geboorte reed hij in een Fiat 500
– kleiner dan het hart van een walvis – naar zijn ouders
in een land ver weg. Hij sliep bij onbekenden op de bank,

Huff-Ik meld mij af, ik meld mij aan_160x220_HR.indd 7 29-12-2022 15:02

op de vloer, in een hangmat onder de sterren,
flakkerende motten in de nacht.

III

In India geloven ze dat dode kinderen tot tien jaar

niet verbrand hoeven te worden, moeders
met baby's in hun buik begraven ze rechtop.

Kinderen zonder schuld
voor hun onvolkomenheid.

En als je ze over straat ziet lopen in hun roetgerande kleren,
op blote voeten, handen zwart als hun haren,

zijn ze vele jaren ouder dan zichzelf.

IV

Ik schrijf en vergelijk – handen met haren,
    zwanen en een bos, krabben

die blind zijwaarts lopen, onschuldig ogen
    en onder water met hun gekartelde scharen

grijpen wat ze willen. Mijn vader, ik
    hou zijn handen in de mijne en kan

Huff-Ik meld mij af, ik meld mij aan_160x220_HR.indd 8 29-12-2022 15:02

me niet voorstellen dat dit
de riem en moersleutel waren van mijn jeugd.

Huff-Ik meld mij af, ik meld mij aan_160x220_HR.indd 9 29-12-2022 15:02

SPIEGEL VOOR EEN SPIEGEL

I

Dit gezicht, getekend
zoals zure regen kalksteen knecht,
een foto in doods ledlicht.
Elke keer zie je meer rimpels en hoofdhuid,
dát is wat je het meeste bezighoudt,
niet het gezicht van je broer
dat zich in het jouwe verschuilt,
niet de mensen die zeggen dat ze van je houden.

II

Je staat hier vaker, zo kijkend naar jezelf:
als het zout zijn smaak verliest,
hoe kan het dan weer zout worden?
– je zou een pilaar moeten zijn.

Kijk naar je verleden, lang en hard, kijk
naar wat je hebt gedaan en niet gedaan, staar
zoals je naar jezelf kunt staren in een spiegel
en je ziet dat je een pilaar van zout zou moeten zijn
– je liet je stad achter, je geliefden,
keek over je schouder,
zonder om te draaien.

Huff-Ik meld mij af, ik meld mij aan_160x220_HR.indd 10 29-12-2022 15:02

Hoe minder je kijkt, hoe minder je huilt.
Je hart is een staalkaart van zwart,
je bloed is zwart.
Kíjk.
Kijk, je ogen, zie
wat zij zagen – een bloembed met een lijf erin,
het verstijfde feit,
een gezicht als dat van een kind
dat met aarde had gespeeld – en je weet
dat je in je mondhoeken te weinig zout proefde,
je had een pilaar moeten zijn.

III

Je denkt aan hem die je liefhad, aan de ogen
rood en de littekens op zijn onderarmen
dik als maden.

Je hoorde dat het lichaam rot,
dat lichaam van water
in die kist onder de grond,
een bak om een bak vocht en botten – drab.

Ben ik mijn broeders hoeder?
Je drukt je hoofd tegen het glas,
sluit je ogen, zucht:
adem wasemt uit op de spiegel. Een truc
om heel-vast slapenden te betrappen.

Huff-Ik meld mij af, ik meld mij aan_160x220_HR.indd 11 29-12-2022 15:02

De golven, zich verzamelend, hellen over, slaan neer.
De sterren zeggen: we reizen niet, we
wentelen rond, keer op keer.

IV

Wie
is onzichtbaar genoeg
om jou te zien zoals je bent?
Een pilaar.

De slechte tijdingen gebracht op een lcd-scherm,
vijftien gemiste oproepen, tientallen berichten.
Vroeger was het een schreeuw
uit een kamer of op straat, een kreet die met een snik
naar binnen sloeg, na
een brief, een telegram; wie weet
wat voor gevleugelde schoenen
de toekomst zal dragen.

Het licht is de hel.
Je kijkt iemand aan die naar je staart
en alles ziet.

Alles?
Je bent een oog
in de machine,
een raderwerk
van de grote klok.

Huff-Ik meld mij af, ik meld mij aan_160x220_HR.indd 12 29-12-2022 15:02

V

En onder anderen gedraag je je.
Adem nu maar rustig, adem
nu maar door.

En laat de kinderen komen.

Huff-Ik meld mij af, ik meld mij aan_160x220_HR.indd 13 29-12-2022 15:02